

Søren Pape Poulsens tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Søren Pape Poulsen
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

5. oktober 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Tak for det. Jeg vil begynde, hvor statsministerens slap i tirsdags, nemlig hos Shu-bi-dua. Jeg er nemlig også interesseret i dem, der voksede og voksede, og i deres familier. Jeg opfordrer derfor til, at vi får familiernes forhold ind på den politiske dagsorden. Vi kan jo kalde det for den røde tråd i dansk politik.

Lad os sætte familierne først, for når familierne har det godt, har Danmark det godt. Et øget fokus på danske familier og på, hvordan de har det, vil være godt for politik. Det er ikke, fordi vi skal have politiske løsninger klar på alt. Det skal vi ofte afholde os fra, så familierne kan løse deres problemer selv, og det er selvfølgelig en politisk pointe. For familien er det vigtigste fællesskab. Det er der, vi søger trøst og støtte. Det er forbundet med livets største dybde, men det gør det ikke til en dans på roser at stifte familie.

De nybagte forældre med rande under øjnene, jeg har mødt foran kaffemaskinerne igennem årene, har nogle gange lignet noget, der var løgn. De slæbte sig igennem arbejdsdagen, og alligevel var deres liv fyldt med mening – mening og rigtig meget kaffe. Livet er så meget større end det, vi bestemmer over her i Folketinget. Derfor skal vi også tage hensyn. Så ja, vi skal finde en vej til højere arbejdsudbud, men vi skal også finde en klog vej.

Man kan f.eks. se til Norge, som er bedre til at lokke seniorer til at blive på arbejdsmarkedet, end vi er i Danmark. Hvis vi var lige så gode, svarede det til, at der trådte 66.000 personer ind på arbejdsmarkedet. Man kan også lette skatten for dem, der frivilligt vil arbejde, eller gøre noget mere for at få kvalificeret international arbejdskraft hertil. Sandheden er jo, at man i de danske børnefamilier arbejder mere end børnefamilierne i de EU-lande, vi normalt sammenligner os med. Danske forældre arbejder altså mere, end de gør i Østrig,

Tyskland, Italien, Finland, Sverige, Slovakiet, Holland, Spanien, Ungarn, Irland, Tyrkiet, Estland, Luxembourg, Frankrig og Belgien.

Alligevel får vi at vide af Socialdemokratiet og regeringen, at det er et forkert ideal at ville arbejde mindre, selv om nogle børn måske har brug for at se deres forældre mere. Statsministeren mener, at det er på sin plads at tale om dovenskab i Danmark, og at vi skal op i gear. Jeg tror, hamsterhjulet drejer rundt i højeste gear hos de fleste danske børnefamilier. Selv om arbejdet er en stor del af livet, er livet heldigvis også andet end arbejde. Derfor vil jeg også sige noget om fællesskaber og ensomhed.

Vi har som mennesker brug for fællesskaber. Vi er alle sammen sociale væsener, og vores relationer til andre er afgørende for, hvordan vi har det. Faktisk viser tallene, at man dør tidligere end andre, hvis man er ensom, og det siger jo det hele – og samtidig slet ikke det hele. For vi skal jo ikke undgå ensomheden, fordi vi så kan leve et år eller to mere. Nej, det er de ensomme år, hvor man er fuldt i live, uden at leve fuldt ud, der er det hårdeste. Det er de år, hvor man længes efter at røre den lille hånd, man kunne som mor og far, men hvor de hænder, man ser mest, tilhører personalet på plejehjemmet.

Det går desværre i den forkerte retning. Flere og flere føler sig ensomme. Det er på en og samme tid svært at forstå, at mange har 300 følgere på Instagram, men ingen at gå i biografen med. Og samtidig er det meget let at mærke, at vi er kommet på afstand af hinanden. 500.000 danskere føler sig i dag ensomme. Der er der ikke kun én årsag til, men svaret findes i alle tilfælde i samhørigheden med mindst ét andet menneske. Men vejen til andre mennesker er ikke altid så ligetil, hvis man ikke føler, at man har nogen at gå til. Vi foreslår i Det Konservative Folkeparti, at man opretter et nationalt forsknings- og videnscenter for ensomhed. Ikke fordi det løser alle problemer, men fordi det kan være med til at belyse de mange forskellige årsager til ensomhed og give os mere viden om, hvordan vi opsporer ensomhed og hjælper med at forebygge.

Vi ved allerede noget, f.eks. at ensomhed er mest udbredt blandt unge og ældre, hos dem, der er en seksuel minoritet, dem, der sjældent deltager i fritidsaktiviteter, og hos dem, der sjældent har kontakt til deres familier og venner eller bor alene. Og i Danmark er vi nu mindre sammen med vores familier, end vi er i landene omkring os, og andelen af voksne, der bor alene, er stigende.

Denne sommer kunne vi se og kunne vi mødes om at se »Balladen om kolonihaven« på TV 2, og vi kunne foran hvert vores fjernsyn sådan lidt indirekte beskæftige os med vores fællesskab ved at se på et fællesskab med problemer, må man jo nok sige. Det var underholdende tv på sin vis, men udsendelserne gjorde altså også lidt ondt, for det gik jo ikke så godt.

Jeg tror, at fremtiden bliver lys for den, der er god til at indgå i fællesskaber; den, der lytter og får tingene til at gå op; den, der står for noget og tilbyder sine stærke værdier i et fællesskab, og som har øje for relationerne og gyder olie på vandene, når det er behovet; den, der kort sagt er god til at være stærk for at hjælpe andre. Det er en enorm kompetence. Og det med at kunne samarbejde er vist sådan noget, man kalder en blød kompetence, men sådan en blød kompetence er et solidt fundament. Der er faktisk ikke noget fællesskab uden, og der er ikke nogen kunstig intelligens, som kan overtage det, for det kræver et hjerte.

Vi har et godt afsæt for at nærme os hinanden og føle samhørighed i Danmark. For vores normer og traditioner er gode rammer, når vi vil være fælles om noget. Det er også gode afsæt for at tænke over, hvem vi er som folk. For vi *er* et folk, og det er der identitet i, og man er bare lidt mindre alene, når man er en del af et stærkt kulturelt fællesskab, for så er der andre, der vil det samme liv som en selv. Men det er også der, mange føler sig allermest alene, f.eks. til jul.

Nu står jeg jo her og risikerer at lyde sådan helt gammeldags, og det kan jeg godt leve med, for jeg mener egentlig, at vores behov som mennesker ikke er defineret ud fra, hvilket liv den moderne verden kan tilbyde os, og jeg mener, at vi kan holde fast i vores højtider uden at blive selvhøjtidelige. For selv om vores fælles identitet giver os noget hver især, giver den os også muligheden for at glemme os selv lidt, fordi vi så kan være en del af noget større, og så slipper vi for at pille vores navler til blods og tænke over, om andre har det på samme måde som os selv, eller om vi er lidt mærkelige, hvor det bliver sådan noget: Lad mig nu se, hvordan de andre lever deres liv, på Instagram for at sammenligne. Det er der nemlig ikke tid til, når fjerboldene flyver nede i den lokale badmintonklub. Det er godt; så er man til stede.

Jeg er ikke positivt stemt over for den politiske strømning, vi har set på det seneste – det er den, der kostede os en helligdag; den, hvor kommissioner vil afskaffe efterskolerne, som vi kender dem; den, der fortæller os, at vi skal arbejde mere for statens skyld – for jeg synes, vi er kommet på afstand af det, livet er gjort af.

Jeg er heller ikke positivt stemt, når vi på den ene side i statsministerens tale hører, at der hurtigere skal sættes flere vindmøller op, men vi på den anden side samtidig kan læse i pressen, at regeringen direkte har modarbejdet opsætning af havvindmøller. Jeg håber virkelig ikke – som i *virkelig* ikke – at det er rigtigt, hvad vi har læst. Det har vi i Folketinget et ansvar for at forfølge og komme til bunds i.

Men ellers er jeg nu ganske positiv. For vi tager hul på et nyt folketingsår, og der er altid grund til at hæfte sig ved det gode. Statsministeren har allerede sagt en hel del fornuftigt om folkeskolen. Jeg kan tilslutte mig meget af det, og jeg vil tilføje: Lad os nedlægge den såkaldt understøttende undervisning. Det vil frigøre det, der svarer til 3.800 lærere. Jeg er sikker på, at de kan hjælpe elever, der har svært ved at forstå dansk og matematik, som eksempel. Lad os give eleverne mulighed for at prøve kræfter med at bruge hænderne i videre omfang, uden at det koster dem muligheden for at vælge en anden ungdomsuddannelse til, hvis det skal vise sig, at det er det, de helst vil.

For tænk nu, hvis der var nogen, der fandt glæde ved og mening med deres skolegang ved at være på en virksomhed en dag om ugen og så pludselig kunne se meningen med skolen. Tænk, hvis dét følte som en plads i solen, som Shu-bi-dua også sang om. Det ville give gladere børn og unge, det ville give gladere forældre, og det er ikke nogen dårlig rød tråd. Tak for ordet.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Debattale, Det Konservative Folkeparti, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Morten Messerschmidts tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Martin Lidegaards tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Alex Vanopslaghs tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Inger Støjbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Pia Olsen Dyhrs tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Christian Rabjerg Madsens tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Monika Rubins tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Morten Dahlins tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Anna Falkenbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Franciska Rosenkildes tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Markus Elias Olsens tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Mette Frederiksens tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Pelle Dragsteds tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Pernille Vermunds tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Sjúrður Skaales tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Aaja Chemnitz' tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/soren-pape-poulsens-tale-ved-folketingets-abningsdebat>